

"gesprek met een fondsenwerfster"

Eerder heb ik het hierover gehad, ik zet er even de link bij: Eindelijk was het dan zover, en kon ik het lekker in praktijk brengen. Dan loop je het winkelcentrum uit, en ziet de witte jassen. Ze hebben altijd iets in hun handen, om je ogen en aandacht mee af te leiden. Ik dacht bij mijzelf: "Kies mij uit, maak alsjeblieft die domme fout!"

<http://hardop-denken.plazilla.com/niet-rationaliseren-maar-benoemen>

Ja hoor! (YesYes!) "Hallo mag ik jou wat vragen?" ... Vanaf dat moment zet je goed je oren open, en het spel begint, en er is geen manier om me om te lullen, echt no way!

Ze had een kwisje, een soort bordje met simpele vraagjes erop. Ik scoorde een tien. Deze vragen liepen richting het doel, de Millenniumdoelen. Ik ga nu het gesprek reproduceren voor zo goed als ik me kan herinneren...

Zij) "Vind je ook niet dat de wereld hier en daar kan verbeteren?"

Ik) "Nee, ik geloof er niet in, alles gaat langzaam naar de klote"

Zij) "Maar dat klinkt wel pessimistisch"

Ik) "Klopt, ik ben een pessimist. Ik zie het gewoon niet gebeuren."

Zij) "Maar vind je niet dat arme kindertjes het recht hebben om ook naar school te gaan?"

Ik) "Kinderen willen niet naar school, die willen lekker spelen"

Zij) "Maar ze groeien anders op voor galg en rad"

Ik) "Kan wel zijn, maar overal waar we ons mee bemoeien, komt meer gedonder. We hadden bijvoorbeeld Afrika nooit moeten koloniseren, en nooit het christendom moeten brengen, het land is ontwricht en overal is armoede. Had ze gewoon met rust gelaten, was al die hulp niet nodig"

Zij) "Ja daar was ik niet bij"

Ik) "Bovendien blijft de wereldpopulatie explosief stijgen, dus als je de wereld echt wilt verbeteren, moet je drastische maatregelen treffen. maar zodra je dat doet, begint iedereen te zeiken" Dus het heeft allemaal geen zin"

Zij) "Zo kun je toch niet lekker leven, zo pessimistisch?"

Ik) "Oh jawel hoor, kijk, ik loop hier niet de hele dag mee rond, maar als je ernaar vraagt..." Ik blijf liever realistisch dan hoef ik niet de schijn op te houden, daar zijn we veel te goed in geworden."

.....

Ze wimpelde me weg, en vertelde me iets van: "Een prettige dag gewenst." Dat was dan cynisch bedoeld. Dit vond ik voor haar doen dan een hele vooruitgang. Kijk, het is niet moeilijk. bovendien had ik een heel sterke troefkaart in mijn zak welke was: "Jij staat hier voor niets, of krijg je betaald? (zij krijgt hier voor betaald, maar je wilt het uit haar mond horen) Vervolgens had ik dan kunnen zeggen, dat zij betaald kreeg om mij te laten betalen. En dat is in zijn aard verrot. Dat deugt niet en is niet ok.

Ik heb weer genoten!

Groet

© april 2013, Emil Snijer, BasicPublishing.nl